# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **V. B.**, zastoupen opatrovnicí B. S., zaměstnankyní Krajského soudu v Brně, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 7. 2007, č. j. 56 Az 4/2007 - 27,

**t a k t o :**

**I.** Řízení **s e z a s t a v u j e .**

**II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Brně, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 27. 12. 2006, č. j. OAM-1296/LE-PA04-PA04-2006. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), neboť v průběhu správního řízení neuváděl žádné důvody, pro které lze udělit některou z forem mezinárodní ochrany. Usnesení krajského soudu vycházelo ze skutečnosti, že stěžovatel v žalobě nevymezil řádně žalobní body.

Z databáze Ministerstva vnitra vyplynulo, že stěžovatel dne 20. 8. 2007 opustil PoS Z. Krajský soud se tedy přípisem obrátil na Ředitelství služby Cizinecké a pohraniční policie, aby bylo zjištěno místo pobytu stěžovatele. V reakci bylo uvedeno, že pobyt stěžovatele není znám a že stěžovateli byl udělen výjezdní příkaz k opuštění republiky platný do 18. 9. 2007. Krajský soud tedy usnesením stěžovateli určil pro řízení opatrovnici. Následně byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Zdejší soud však nemohl o kasační stížnosti věcně rozhodnout a řízení o ní musel zastavit. Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), totiž soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 písm. b) zákona o azylu, soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce, zde stěžovatele).

Jak vyplynulo ze soudního spisu, stěžovatel se v místě pobytu, který byl u něj jako poslední veden v databázi Ministerstva vnitra, nezdržuje. Všechny pokusy o zjištění místa

pobytu stěžovatele byly bezúspěšné. Nejvyšší správní soud se již k otázce, co musí být splněno, aby mohl být žalobce považován za osobu neznámého pobytu, vyjádřil v rozsudku ze dne 21. 11. 2006, č. j. 2 Azs 113/2006 - 32, dostupné na www.nssoud.cz, kdy bylo judikováno, že *„soud musí vyčerpat všechny dostupné možnosti ke zjištění místa pobytu účastníka; vedle informací získaných z databáze žalovaného si soud musí opatřit vyjádření příslušných orgánů Policie ČR, případně provést šetření v místě žalobcova hlášeného pobytu apod*.“ V daném případě pak tedy vzhledem k výše uvedenému lze konstatovat, že místo pobytu stěžovatele nelze zjistit.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k jednoznačnému závěru, že byly naplněny zákonné podmínky § 33 písm. b) zákona o azylu, a proto v souladu s ustanovením § 47 písm. c), § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. října 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu